

Grillig: Paul Gilbert

Het heeft even geduurd, maar na drie dagen afwachten rond de stand van Marshall lukt het eindelijk Paul een half uurtje te spreken. Een goede les om toch alleen maar op afspraak bekende gitaristen te interviewen.

We vinden een prima stek in de demonstratieruimte van Marshall, waar Paul zijn gitaren en versterkers nog heeft staan. Grillig als `ie is, varieert hij zijn Ibanez gitaren. Soms gaat hij voor drie Single-coils, dan weer twee Humbuckers (RG-750) of zoals op het moment zijn Signature PGM301 met twee humbuckers, gesplitst door een Single-Coil. Datzelfde lijkt ook met de Marshall versterkers te gebeuren. Hier heeft hij de kans verschillende topversterkers van Marshall op rij uit te proberen. Het is het laatste uur van de beurs, en dus neemt hij zijn kans waar. Hij heeft drie zware dagen achter de rug, althans zo lijkt het.
Door NICKY MOEKEN.

“Af en toe komen we nog bij elkaar en spelen wat, maar beide bands zijn verleden tijd. Wat was het laatste dat we na het vorig interview besproken hadden?”

Spectaculair is de transformatie van Gilbert. Zijn lange golvende haren zijn aanzienlijk korter geworden, wat vooral opviel bij de lancering van het Spaceship One album en de Spaceship Live DVD. Van zijn grillige karakter maakt hij geen geheim. Spaceship One zal voor jou toch ook een complete verrassing zijn geweest?

“Ach, ik heb een groot deel gespeeld, geschreven en uitgewerkt, zelfs gedrumd, dus een verrassing was het niet. Maar je bedoelt, dat het mijn muziek in een wat andere richting geduwd heeft. Dat klopt. Hoewel ik geen ben op de langere Sustain van een distortion, maakt het de toon wolliger. Inmiddels kies ik voor minder vervorming, zodat je het percussieve karakter van snelle noten beter kunt horen. Ik vond trouwens de DVD veel beter dan de CD. Nummers kwamen visueel goed tot hun recht en het gitaarspel was Live soms spetterend. Zodanig, dat ik het meerdere keren zelf gezien heb.”

“Hoe bedoel je, zware dagen? Drie dagen mag ik gitaarspelen, met gitaristen discussiëren en op het podium staan. Lijkt me niet, zware dagen. Veel gitaristen zouden dit graag doen.”

Gilbert is actiever dan ooit. Zijn nieuwste album Silence Followed By A Deafening Roar, is net als de vorige compleet instrumentaal. Nadat in Spaceship One erg veel humor aan de muziek werd toegevoegd, is dit alleen maar geëscaleerd.

“Technische grappen ontdek je door veel te experimenteren. In plaats van een standaard A pak je het in barré op de vijfde fret, je laat wat vingers los of je voegt ze op vreemde plaatsen toe. Zo hoor je nieuwe klanken. Als ze echt letterlijk uit de toon vallen, ontstaat het humoristische gevoel. Ik heb veel te danken aan de Japanse ‘Triads’ – een referentiegrap aan de Japanse mafia, gelijk aan de triolen in een akkoord, red. -”

Hoe stom kun je zijn? In een lokale kroeg net buiten het Engelse plaatsje Oxford speelt vanavond Mr.Big. Het is 1990, en te gek, dat ik eindelijk Billy Sheehan voor het eerst kan zien. Wat ik niet wist, Billy en Paul trouwens ook niet, was dat er sinds 1976 ook nog een Engelse Mr. Big bestond, in het midden van de tachtiger jaren uiteen gevallen, maar die het in 1989 nogmaals wilde proberen. Ze hadden zelfs in 1978 een hitje met de single Romeo! Het zei me niets. Ze waren niet slecht, maar daar kwam ik niet voor. Mr.Big was na Racer X de tweede rock/Metal band voor Paul Gilbert. In nauwelijks een jaar was het met name in Japan gebombardeerd tot supergroep.

In de afgelopen vier jaar heeft Paul daarom net zoveel DVD's als CD's uitgebracht.

Meer dan tien jaar geleden spraken wij elkaar voor het laatst en was je diep onder de indruk van Laney. Sinds 2006 ben je volledig om, nu kies je voor Marshall?

“Hoewel ik zelf weet, dat ik wispelturig ben, was dit echt een bewuste keus, dus niet op zoek naar een nieuwe uitdaging. De klanken, die ik in mijn hoofd had, kreeg ik niet uit mijn Laney buizenversterkers. Met de 6100 topversterker werd ik overtuigd een andere richting voor mijn gitaargeluid te kiezen. Ik speel op het ogenblik op een Handwired Marshall, maar heb zojuist – echt tien minuten geleden – besloten, dat de Vintage Modern mijn versterker voor de komende tijd wordt.”

Want we zitten hier in de demonstratieruimte van Marshall, je hebt me bijna drie kwartier laten wachten, en dat alles voor een vergelijkende test?

“Als Amerikaan moet je deze kans aangrijpen, zoveel mogelijk versterkers uit te proberen. Dit is de laatste beursdag. Je hebt zelf gezien, hoe druk mijn speelschema hier was. Marshall heeft veel meegebracht. Hier in de demoruimte staan acht versterkers, ik heb een paar gitaren opgetrommeld, dus een kans die ik niet kan laten liggen.”

Paul Gilbert wordt langzaam doof. De Metal jaren gaan hem parten spelen. Dit merk je niet als hij in een volle demonstratieruimte zijn fans te woord staat. Hij wijt dit aan de combinatie van liplezen en woorden aaneen plakken. 🗣️

“Daarom werd mijn muziek wat rustiger op Spaceship One. Met het nieuwe album Silence Followed By A Deafening Roar is het niet anders, De fans omschrijven het als melodius, maar ik vond dat ik dat altijd al was. Waarschijnlijk zijn de opnames minder hard, met meer effecten bewerkt.”

Voor de opnames koos hij een nieuwe selectie musici en werd ‘zijn’ band hiervoor naar vier uitgebreid. (Spaceship was alleen met een drummer en een bassist). De leukste verrassing is de ontdekking van een Hammond B-3, gespeeld door zijn vrouw Emi Gilbert, met Mike Szuter en Jeff Bowders op bas en drums.

Paul wist nog niet wie hem op zijn optredens in de Benelux zal begeleiden. Zodra dit bekend is, plaatst hij de informatie op zijn website.

“Van het album ga ik een instructie DVD uitbrengen, waarvan de werktitel vooralsnog Silence Followed By A Deafening Roar Guitars Instructional DVD and Shred Annex is! Zal waarschijnlijk wel aangepast worden.”

Paul is niet gek op instrumentale albums. Hij luistert er zelden naar, ziet ze meer als lift of loungemuziek, hoe hard ze ook zijn, maar besloot uiteindelijk in 2006 toch met Get Out Of My Yard zich aan het concept te wagen. Toch was dit nog met Laney versterkers?

“Weliswaar was de samenwerking met Marshall al op gang, maar ik had zolang op de Laney’s gespeeld, dat ik nog niet voor dit project kon overschakelen. Het kost me tijd nieuwe geluiden te ontdekken.”

Waarschijnlijk daarom zien we hem al jaren met een viertal effecten werken.

“Mijn geluid wordt vooral door de Electric Mistress van Electro Harmonix en de MXR Phase 90 bepaald. Van T.C. Electronic gebruik ik in de studio weliswaar de TC-2290, maar op de Bühne is dit het chorus/flanger pedaal. Daarnaast is de TS-9 Tube Screamer altijd aanwezig, maar ik wissel tegenwoordig wel met de Fulltone OCD. Oh ja, de Wah komt natuurlijk van Jim Dunlop.”

Na bijna twintig jaar samenwerking met het Japanse Ibanez is zijn favoriete gitaar in details gewisseld. De witte kleur, body afmetingen, valse F-gaten zijn gebleven, maar zijn element keuze heeft hij nog wel eens verwisseld. Klopt het, dat je nu met Steve Blucher van DiMarzio in gesprek bent over Signature elementen?

“Nee, ik spreek Steve zeker één keer per maand. Dan krijg ik de laatste nieuwtjes door. Ik speel nu al een tijdje met drie productie elementen, die iedereen kan kopen. De hals en brug Humbucker is een PAF Pro, de Single-coil JEM is mede door Steve Vai ontworpen. Echt de belangrijkste verandering is, dat ik mijn model nu met een vaste brug wilde hebben. Wil ik met een tremolo werken, dan heb ik er altijd wel één staan, maar ik gebruik het nog weinig.”

Nog even terugkomend op Spaceship One werd door een lezeres de vraag gesteld ‘wat Boku No Atama’ betekent?

“Een paar jaar geleden vond ik het nodig, nu ik ook in Japan les geef, me in de taal te verdiepen. Maar het onthouden van korte frases viel zwaar. Dus ben ik korte nummers gaan schrijven, zodat ik het vaker hoorde en daarmee beter kon onthouden. In het Japans betekent dit ‘mijn hoofd’. Mijn hoofd zit vol tomaten, niet gevuld met loempia’s, dat staat in het eerste couplet!”

Zien we Gilbert hier voor Ibanez en Marshall zijn talenten tonen, hij geeft nog steeds les aan het Musicians Institute in Hollywood en Tokyo. Zijn echte eerste lessen kreeg hij hier.

“Jarenlang heb ik muziek van platen en cd’s getrokken. Bij M.I. leerde ik echt spelen. Het was een enorme vooruitgang. Op de middelbare school kregen we muzikale theorie lessen, die net zo goed godsdienstig hadden kunnen zijn. Ik snapte er niets van!”

Zijn speeltijd verdeelt hij tussen optredens en workshops, maar ook neemt hij wat meer tijd voor zichzelf. Hij zou graag vader worden!

Paul Gilbert komt in September naar de Benelux. Hij speelt op de 23ste in AB in Brussel, vertrekt een dag later met zijn band naar het Cultuurpodium De Boerderij in Zoetermeer. Een dag later, de 25ste, staat hij op de Bühne bij P60 in Amstelveen om op 26 september zijn korte bezoek in de Groene Engel in Oss af te sluiten. Ook Luxemburg wordt niet vergeten. Een maand later, nadat hij Duitsland, Spanje, Italië en Frankrijk heeft bezocht, staat hij op 11 november in Den Atelier in de hoofdstad:

www.paulgilbert.com ✓